

Andrzej Kutyłowski

Szczekarków, pow. Lubartów

Informator Archeologiczny : badania 3, 326-327

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZCZĘKARKÓW, pow. Lubartów

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutyłowski.

Finansował WKZ w Lublinie. Trzeci sezon

badań. Osada wczesnośredniowieczna od

IX-X wieku do XIII wieku.

Tegoroczne wykopiska były kontynuacją prac z lat 1961-1962.

Stanowisko położone jest na lewym brzegu rzeki Wieprz, na północnym krańcu rozległego wzniesienia, będącym tarasem nadśa-
lewowym, na północ od wsi Brzesziny, pomiędzy Wieprzem i drogą
gospodarczą.

Wykopy założono nawiązując do badań z lat 1961-1962 w pół-
nocno-wschodniej części stanowiska. Wyeksplorowano 165 m² tere-
na. Odkryto: jedną jamę o trudnej do określenia funkcji, zawie-
rającą ułamki naczyń typu ceramiki "półnożytyckiej"; jedną jamę
z dwoma pomieszczeniami gospodarszymi /sbiorniki na siano?/ oraz
dwie jamy mieszkalne, które należą niewątpliwie do okresu wczes-
nego średniowiecza. Obok tych obiektów odsłonięto jeszcze 15 jam
po wkopanych słupach. W kilku z nich znaleziono ułamki ceramiki
wczesnośredniowiecznej.

W obu jamach mieszkalnych były resztki palenisk; w jednej,
palenisko umieszczone było w narożniku południowo-zachodnim i mia-
ło podstawę z polnych kamieni, w drugiej - palenisko znajdowało
się mniej więcej w środku i miało podstawę z gliny. W jamie gospo-
darzej na szczególną uwagę zasługuje znalezienie dużej ilości
zwęglonych siarnek zboża /żyto i pszenica?/.

Najliczniejszą grupę zabytków tworzą znaleziska z XI-XII w. Do najcenniejszych należą: paciorek szklany, ciężarek /odważnik?/ ołowiany, krzesiwo żelazne ogniwkowe, 2 igły żelazne, 4 przędliki gliniane, 4 noże żelazne, fragment wędzidła /?/ żelaznego oraz 7 różnej wielkości kawałków żuźla żelaznego.

Wspomnieć wreszcie należy o wyróżnieniu wśród ułamków wczesnośredniowiecznej ceramiki miejscowej kilku fragmentów "importowanych" naczyń ruskich, tzw. korozag.

Wykopaliska będą kontynuowane w przyszłych sezonach.

TUMIANY, pow. Olsztyn
Stanowisko 1

Zespół do Badań Etnogenezy Słowian
w Polsce północno-wschodniej
IHKM PAN

Badania prowadził dr Krzysztof Dąbrowski przy współudziale mgr Iwony Dąbrowskiej. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z V-VIII wieku.

Prace wykopaliskowe przeprowadzono na stanowisku 1 /Most/ położonym na terenie poważnie zdewastowanej piaskownicy. Łącznie przebadano 165 m², stwierdzając następujący układ stratygraficzny: 1/ darni wraz z próchnicą orną miąższości do 0,30 m, 2/ piasek ciałcowy, w który zagłębione były dolne partie jamowych i popielnicowych grobów ciałopalnych oraz pochówki koni.

Odkryto 23 groby ciałopalne z czego 5 prawie kompletnie zniszczonych. W dwóch grobach zachowały się uszkodzone popielnice wypełnione spalonymi szczątkami kości ludzkich. Wyposażenie gro-